

—'Ανευρέθησαν ἐσχάτως ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἀκροπόλεως πρὸ τοῦ ἐν αὐτῇ Κεντρικοῦ Μουσείου εἰς βάθος 14 περὶπου μέτρων διάφορα χάλκινα ἐργαλεῖα καὶ ὅπλα ἀρχαιοτάτα, προϊστορικῆς ἐποχῆς. Τὰ ἐργαλεῖα εἶνε παρεμπερῆ τοῖς νῦν παρ' ἡμῖν ἐν χρῆσει. Ἐπὶ τοῦ βράχου ἀκριβῶς ἀνεκαλύφθησαν τοῖχοι οἰκίδων ἀρχαιοτάτων, ὡς φαίνεται, ἐντὸς δὲ ἐνὸς τούτων ἐντετυχιωμένα εὐρέθησαν τὰ ἀνωτέρω εὐρήματα, ὅτινα συνίστανται εἰς ἐνθά πελκεῖς, δύο ἀξίνας, μίαν ῥινῃν, δύο ξίφη, μίαν αἰχμὴν δόρατος, τρεῖς δίσκους καὶ ἄλλα τινά. Πλησίον τοῦ μέρους ἐνθα ἀνεκαλύφθησαν τ' ἀνωτέρω ἀνευρέθησαν καὶ τινὰ ἀγγεῖα τῆς λεγομένης Μυκηναίας ἐποχῆς. Τὰ εὐρήματα εἶνε μεγίστης ἀξίας, καθόσον ὑπολογίζεται ὅτι ἀνάγονται εἰς ἐποχὴν μῆας χιλιετηρίδος π.Χ.

—Τὸ ἀνεγερόμενον ἐν Γραδιᾷ μνημεῖον εἰς τὸν Ὀδυσσεά Ἀνδρόυτσον εἶνε τετράγωνον οἰκοδόμημα, οὗ ἡ περιφέρεια εἶνε 120 τετραγ. μέτρων, ἥτοι ἐκάστη πλευρὰ ἔχει μῆκος 30 μ., οἰκοδομεῖται δ' ἐκ λίθων πτελεκτηῶν μετὰ θύρας καὶ περιφράγματος σιδηροῦ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ ἀρχαίου Χανίου καὶ ἐπὶ τῆς δημοσίας οδοῦ τῆς ἀγορᾶς πρὸς τὴν Ἀμφίρσαν. Ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος τοῦ μνημείου ἐρυτεύθησαν 120 κυψάρισσοι, ἱσάριθμοι πρὸς τοὺς εἰς τὸ περίκλυτον Χάνι ἀγωνισθέντας μαχητάς. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ τετραγώνου ἐγείρεται πυραμὶς ἐπὶ τριπλοῦ βάθρου, εἰς τὰς γωνίας τοῦ ὁποίου θὰ τεθῶσι βομβοσφαῖραι τοῦ 1821. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς πυραμίδος θὰ στηθῇ μαρμαρίνη ἡ προτομὴ τοῦ Ὀδυσσεως Ἀνδρόυτσου, ἥς ἡ κατασκευὴ ἀνετέθη εἰς τὸν ἐνταῦθα γλύπτην κ. Μπονάνον. Τὸ ὕψος τῆς πυραμίδος μετὰ τὸ βάθρου εἶνε 6 μέτρων. Ἐν περιόπτῳ θέσει κείμενον τὸ μνημεῖον θὰ εἶνε ἀπανταχόθεν ὁρατὸν ἐκ τῶν πέριξ. Ἔσεται δὲ περατωμένον πρὸ τῆς 8 Μαΐου, ἑπετείου τῆς ἐν Γραδιᾷ μάχης. Ἡ δαπάνη ὥρισθη εἰς 20,000 δρ.

—Προσδιορίσθη ὡς τόπος, ἐν ᾧ θὰ στηθῇ τὸ ἄγαλμα τοῦ Βύρωνος, ἡ ἀπέαντα τῶν στηλῶν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς γωνία τοῦ μεταξὺ τῆς νῦν χαρασσομένης οδοῦ καὶ τῆς πρὸς τὰ λουτρὰ Δαμασκηνοῦ ἀγορᾶς σχηματιζομένου τριγώνου. Ἀπερασίσθη νὰ καταδαρισθῶν ἱσπαντα τὰ πρόσθετα κτίρια τὰ περὶ τὸ Καπνεργαστάσιον, θὰ ἐπιστεθῇ δὲ ὁ παρ' αὐτὸ χωρὸς ὅπως ἡ κατάλληλος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δαπέδου τοῦ ἀνεγερθησομένου θεάτρου, διὰ τὸ ὅποιον ἐντὸς ὀλίγου θὰ προκηρυχθῇ δημοπρασία. Ὁ δὲ δειροφυτευθῇ ὁμοίως τῷ ἀριστερόθεν τοῦ Καπνεργαστασίου κήπου καὶ τὸ δεξιόθεν αὐτοῦ μέρος· αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ Καπνεργαστάσιον θὰ καταδαρισθῇ ἅμα οἰκοδομηθῇ τὸ ἕτερον.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΤΑΓΩΝ

Καταπληκτικὴ εἶνε ἡ κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Φεβρουάριον διαφορά τῆς κινήσεως τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸν προηγούμενον. Αἱ ἐν συνόλῳ ἐκ τοῦ κεντρικοῦ γραφείου Ἀθηνῶν ἐκδοθεῖσαι καθ' ὅλον τὸν Φεβρουάριον ἐπιταγαὶ εἰς βάρος ἄλλων ταχυδρομικῶν ἀνέρχονται εἰς 148 καὶ ἀντιπροσωπεύουσι ποσὸν δρ. 15,321 δι· ἃς εἰσπραχθῇ τέλος δρ. 114,20. Ἡτοι ὑπερτεροῦσι τὸν παρελθόντα μῆνα ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν ἐπιταγῶν κατὰ 99, τὸ δὲ ὑπ' αὐτὸν ἀντιπροσωπευόμενον ποσὸν κατὰ δραχ. 9,844,90. Παρουσιάζουσιν δὲ πρὸς ἐξόφλησιν ὑπ' ἄλλων ταχυδρομικῶν γραφείων ἐκδοθεῖσαι εἰς βάρος τοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἐν συνόλῳ ἐπιταγαὶ 439, ἀντιπροσωπεύουσαι ποσὸν 35,565,85 δρ., ἥτοι πλείότεραι τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ὡς πρὸς μὲν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιταγῶν κατὰ 240, ὡς πρὸς δὲ τὸ ποσὸν κατὰ δρ. 21,216,55. Οὕτως, ἀφ' ἧς ὁ νόμος ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν, ἐκ τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου Ἀθηνῶν ἐξεδόθησαν ἐν συνόλῳ ἐπιταγαὶ 197, ἀντιπροσωπεύουσαι ποσὸν δραχμῶν 20,798,10, ἀφ' ὧν εἰσπραχθῇ τέλος δραχμῶν 153,40, ἐξωφλήθησαν δὲ ἐπιταγαὶ 638 ἀντιπροσωπεύουσαι ποσὸν δραχ. 49,915,15. Ἡ 20 Φεβρουαρίου ὑπῆρξεν ἡ γυναικίτερα εἰς ἐκδοσιν ἐπιταγῶν ἡμέτερα, καθ' ὅσον κατ' αὐτὴν ἐξεδόθησαν 10 τοιαῦται ἀντιπροσωπεύουσαι δρ. 2,198,70. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπιταγῶν τὸν μὲν μέγιστον ἀριθμὸν τὸν πρὸς ἐξόφλησιν παρουσιασθεισῶν τοιούτων ἀντιπροσωπεύουσιν ἡ 22 καὶ ἡ 29 Φεβρουαρίου, τὸ δὲ ἀνώτερον πληρωθῆν ποσὸν ἡ 26 ἐκ δραχ. 2,460,70, αἵτινες ἀντεπροσώπουν 22 ἐπιταγὰς.

Gustave d'Eichthal : *La langue Grecque. Mémoires et notices 1864 — 1884. Précédé d'une notice sur les services rendus par M. G. d'Eichthal à la Grèce et aux études Grecques par le M. de Queux de Saint-Hilaire. Paris 1887. Σελ. I—III. 1—426. 8ον.*

Τὸ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ἐκδοθὲν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους βιβλίον εἶνε συναγωγὴ πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις ἀποδιώσαντος τῷ 1886 Γουσταύου Δ' Ἐιχθάλ δημοσιευθέντων φροντισμάτων ἐν φυλλαδίοις καὶ περιοδικοῖς ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, μετὰ τῆς βιογραφίας τοῦ φιλέλληκος τούτου καὶ ἀειμνήστου ἀνδρὸς, γραφείσης ὑπὸ τοῦ μαρκησίου Queux de Saint-Hilaire.

Τὸ ὄνομα τοῦ Γουσταύου Δ' Ἐιχθάλ δὲν εἶνε ἄγνωστον εἰς τοὺς λογίους τῶν Ἑλλήνων· εἰς τοὺς ἀναγνώστας δὲ τῆς Ἑστίας κατέστησεν αὐτὸ γνωστότερον ὁ κ. Δημήτριος Βικέλας δημοσιεύσας ἐν τῇ Ἑστίᾳ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 544 (1 Ἰουνίου 1886) ἕως τοῦ 549 (6 Ἰουλίου), τὰς ὁδοπορικὰς σημειώσεις καὶ τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἀειμνήστου τούτου ἀνδρὸς, ἃς ἔγραψεν ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1833 ἕως τοῦ Ἰουνίου 1835, καὶ ἃς οἱ υἱοὶ τούτου παρέδωκαν μετὰ τὸν θάνατόν του εἰς τὸν κ. Δ. Βικέλαν πρὸς δημοσίευσιν τῶν ἀφορῶντων ἰδίᾳ τὴν Ἑλλάδα. Ἀνέγραψε δὲ ὁ κ. Βικέλας ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει τῆς δημοσιεύσεως ἐκείνης βραχείας σημειώσεις περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀνδρὸς καὶ περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς προσήνεγκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ διετίας.

Ὁ μακαρίτης Ἐιχθάλ ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἐνθερμοτέρων καὶ πιστοτέρων φίλων τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς γλώσσης αὐτῶν. Ὁ ἐν Παρισίοις Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Γαλλίᾳ εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τούτου κυρίως ὀφείλει τὴν γένεσιν του καὶ τὴν ἀνάπτυξιν. Ὁ ζῆλος αὐτοῦ καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν δὲν εἶχε ὅριον τὴν ὑπὸ τοῦ ἰδίου μόνον καλλιέργειαν αὐτῆς, ἀλλ' ἔβαινε καὶ ἐπὶ πρὸς, καθ' ὅσον ὁ Ἐιχθάλ ἐπεζητήσεν παντὶ σθένει διὰ διαφόρων δημοσιεύσεων ἐν τε περιοδικοῖς καὶ ἰδιαίτεροις φυλλαδίοις, ἅτινα προῦκλεσαν συζητήσεις, διὰ τῆς συστάσεως τοῦ προρρηθέντος Συλλόγου νὰ διαδόσῃ αὐτὴν καὶ ἐμπνεύσῃ ἐπὶ εἰς ἄλλους τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἔλκον αὐτοῦ ἔρωτα. Τοιοῦτος δὲ ἦτο ὁ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐνθουσιασμός του, ὥστε συνάλαβε τὴν γνώμην, καὶ ὑπετίτωσεν ἐν φυλλαδίῳ δημοσιευθέντι τῷ 1864, ὅτι εἶνε δυνατόν ἡ Ἑλληνικὴ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γλῶσσα διεθνῆς, ὁρμώμενος κυρίως ἐκ τοῦ ὅτι ἡ γλῶσσα αὕτη ἀπὸ τῆς 16ης ἑκατονταετηρίδος κατέστη στοιχείον ἀναγκαῖον τῆς ἐκπαιδεύσεως παντὸς ἀνθρώπου λογίου. Τὴν μετέπειτα ταύτην τοῦ μακαρίτου Ἐιχθάλ μετέφρασεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὁ κ. Μάρκος Ρενιέρης προτάξας τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις· Ἡ παρούσα Ἑλληνικὴ μετάφρασις ἥτις συγχρόνως μὲ τὸ γαλλικὸν πρωτότυπον ἐξέρχεται εἰς τὸ φῶς δὲν ἐγένετο μόνον ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς Ἑλληνας ἡ σπουδαία τοῦ κυρίου Ἐιχθάλ πρότασις καὶ νὰ παρακινήσῃ οὐδ' ὀλίγοι τῶν Ἑλλήνων εἰς ὑποστήριξιν αὐτῆς δι' ὅλων δυνάμεων, ἀλλὰ προσέτι ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ζωσὰ ἀπόδειξις τῆς ὀρθότητος τῶν σκέψεων τοῦ Γάλλου σοφοῦ. Ἡ μετάφρασις αὕτη καταληπτὴ ὅπου ὑπάρχουσιν Ἑλληνες, θέλει ἐνταυτῷ ἐννοηθῇ ἄνευ δυσκολίας ὑπὸ παντὸς ἄλλου ὅστις εἰς τὰ σχολαῖα ἐμελέτησεν ὅπως οὖν ἐπιμελῶς τὴν γλῶσσαν τῶν προγόνων τῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ γλῶσσα αὕτη ἀπανταχοῦ σχεδὸν τοῦ πολιτευομένου κόσμου κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον διδάσκεται, εἶνε ἄρα βέβαιον ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται εἰμὴ ἡ τῆς σπουδῆς ταύτης ἐνίσχυσις ὅπως εὐρεθῇ λελυμένον τὸ τετὰς καθολικῆς γλώσσης μέγα πρόβλημα, ὅπερ ὁ κύριος Ἐιχθάλ φέρει ὑπὸ συζητήσιν, καὶ ὅπερ ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν πῶτον τοῦ αἰῶνος, τὴν ἀδελφότητα τῶν λαῶν, τὴν ἔνωσιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Σημειωτέον δ' ἐν παρόδῳ, ὅτι ὁ κ. Μ. Ρενιέρης τῷ 1855 ἐν τῷ ἐν Ἀθῆναις ἐκδομένῳ τότε «Spectateur de l'Orient» ἐδημοσίευσεν μελέτην περὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐν ᾗ γίνεται πόρρωθεν τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς γλώσσης, ὅπερ ὁ Ἐιχθάλ ἐθεώρησε πραγματοποιήσιμον.

Πάσας ταύτας τὰς μελέτας τοῦ περὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τὰς ἐπιστολάς περὶ τοῦ θέματος τούτου εἰς διαφόρους λογίους τῆς Εὐρώπης, καθὼς καὶ τὰς μελέτας, ἃς ἔγραψαν

ἄλλοι ἐκ τῶν δημοσιεύσεων τούτου ὁρμηθέντες, ὁ μακαρίτης 'Ερχθάλ προϋπέθετο, ζῶν ἔτι να δημοσιεύσῃ ἐν ἐνὶ τόμῳ, ἀλλ' ὁ θάνατος ἐπελθὼν ἐματάίως τὸ ἔργον. Τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τοῦ πατρὸς, φόρον τελῶν εἰς τὴν γεραρὰν τούτου μνήμην, ἐξεπλήρωσεν ὁ υἱὸς τοῦ Εὐγένιος 'Ερχθάλ, δημοσιεύσας τὸ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἐπιγραφῶν βιβλίον, εἰς δ' ὁ Μαρκήσιος Queux de Saint-Hilaire προέταξε μακρὰν βιογραφίαν ἐν σελίδι 103 τοῦ Γουστάβου 'Ερχθάλ σχετικῶς πρὸς τὰς ὑπερρεσίας, ἃς παρέσχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν σπουδὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἐν τῷ δημοσιευθέντι τόμῳ περιέχονται ἡ δυσέμετος κατὰ τὰς ἀρχαίας πρώτης μελέτης τοῦ «De l'usage pratique de la langue Grecque», ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν φυλλαδίῳ τῷ 1864, καὶ ἡ ἑλληνικὴ μετάφρασις τοῦ κ. Μ. Ρενιέρη μετὰ τῆς μελέτης τοῦ περὶ «Προορισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης», ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ. Ὡς προσῆλκε δὲ κατεχωρήθησαν καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ φυλλαδίου τοῦ 'Ερχθάλ γραφέντα ὑπὸ τοῦ Neffter, τοῦ Frédéric Dübner, τοῦ Ant. Campeaux, τοῦ Littré, τοῦ F. Baudry ἐν ἐφημερίσιν καὶ περιοδικοῖς τῆς Γαλλίας, τοῦ Charles Mendelson Bartholdy ἐν Γερμανίᾳ, τοῦ Robert Blackie, τοῦ Iω. Ν. Βαλέττα, ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἐπονταὶ κατόπιν ἑτέρα φροντισμάτα τοῦ μακαρ. Γουστ. 'Ερχθάλ.

De la prononciation nationale du Grec et de son introduction dans l'enseignement classique.

Lettre à Sir Luis Mallet sur une langue internationale universelle et considerations preliminaires.

Observations sur la réforme progressive et sur l'état actuel de la langue Grecque, εἰς ἃς ἔπεται ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ Λόγος τοῦ Ἡρακλ. Βασιλάδου, ἐκφωνηθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 4 Μαΐου 1869 ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τῆς συστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὗτινος θέμα ἦτο ἡ σπουδὴ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

Ἐπονταὶ δ' ἐν τέλει τέσσαρα ἔτι φροντισμάτα τοῦ Γουστ. 'Ερχθάλ :

La Langue Grecque comme langue scientifique commune.

Voltaire et la question Grecque en 1770.

De la nouvelle loi sur l'enseignement secondaire en Russie.

Notice sur la fondation et le developpement de l'Association pour l'encouragement des Etudes Grecques en France.

Ἀλλὰ πλὴν τοῦ καθαροῦ τούτου γλωσσικοῦ ζητήματος, ἴαν διαφέρουσα εἶνε διὰ τοῦς Ἕλληνας ὡς πρὸς τὴν ἱστορίαν τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἀντιδασειᾶς καὶ ἡ προτασσομένη μακρὰ βιογραφία τοῦ 'Ερχθάλ ἐν τῷ εἰρημένῳ βιβλίῳ, συναχθεῖσα ὑπὸ τοῦ μαρκησίου κ. de Queux de Saint-Hilaire ἐν ἣ δημοσιεύονται πολλὰ ἐπιστολαὶ ἀνέκδοτοι τοῦ τε 'Ερχθάλ καὶ Hase πολλὰ ἱστοροῦσαι περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Ναυπλίου, τῶν Ἀθηνῶν, Κορίνθου, Παλαξειδίου καὶ ἐν γένει τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1833 καὶ 1834.

Τοιοῦτον εἶνε τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου τούτου, ὅπερ ὁ Εὐγένιος Δ' 'Ερχθάλ εἰς τιμὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξέδωκε ἐν τῷ αὐτῷ συναγωγῶν πᾶν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔγραψε, συναμολογήσας οὕτω ἐν τῶν εὐγενεστέρων μνημείων, ἅτινα ἐν τῇ ἔξηρ ἡγέρθησαν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐφ' ᾧ οἱ Ἕλληνες ὀφείλουσιν αὐτῷ ἀπείρους ευχαριστίας. Α.Μ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 11 Μαρτίου.

Καθ' ἃ γράφουσιν ἐκ Βερολίνου, ἐν τοῖς ἐκεί ἐπισήμοις κύκλοις γίνεται λόγος περὶ μνηστείας τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου μετὰ τῆς ἡγεμονίδος Βικτωρίας, δευτεροτόκου θυγατρὸς τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου τοῦ Γ'.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην μ. μ. ὁ ἀνακριτὴς κ. Μάυσης, μετὰ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ ἐνὸς χωροφύλακος,

μεταβὰς εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Πιστολάνα ἀνέκρινεν αὐτόν, ἀπαγγέλλας κατ' αὐτοῦ καὶ κατηγορίαν. Κατέσχες δὲ καὶ σακκίδιον ἀρχαίων νομισμάτων ἐπίσης καὶ τὸ πολυκροτον ἐκ νομισμάτων τοῦ Ἀμύντου ἀγγείου, ὅπερ ὅμως φέρει ἄλλην φαίνεται ἐπιγραφὴν καὶ οὐχὶ τὴν διαδοθεῖσαν. Τὴν ἐπιούσαν ἐξεδόθη κατὰ τοῦ κ. Πιστολάνα ἐνταλμα φυλακίσεως, κατηγορουμένου ἀπὶ νοσφίσει περιουσίας ἀνηκούσης εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἀπιστίᾳ καὶ ἤδη ὁ πρῶν διευθυντὴς τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου διατελεῖ προφυλακισμένος ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

— Ὁ Σουλτάνος, ἀπαντῶν εἰς τὸ ἀποσταλὲν τηλεγράφημα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Δραγοῦμη, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ δεχθῇ τὴν μέλλουσαν νὰ κορίσῃ αὐτῷ τὸν μεγαλόσταυρον πρεσβείαν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ διὰ τὸν θάνατον τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου πένθους ὡς ἐκ τούτου, ἡ πρεσβεία θ' ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ ἓνα περίπου μῆνα.

— Αἱ ἐργασίαι τῆς τομῆς τοῦ ἱσθμοῦ τῆς Κορίνθου προβαίνουν δραστηρίως ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων Ποσειδωνίας καὶ Ἰσθμίας, ὑπὸ τὴν διευθύνειν τοῦ κ. Μορέν. Οἱ ἐργαζόμενοι νῦν ἐργάται ἀνέρχονται εἰς 1800, τὰ δὲ ἐξαγόμενα καθ' ἐκάστην ὥραν ἀνέρχονται εἰς 6,000 κυβ. μέτρων. Καθ' ἐκάστην Κυριακὴν εἰσὶν ἐργάται Ἰταλοὶ ἐργάζονται εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐπιφωδωτέρων πρηνῶν ἀπὸ 1)10 εἰς 1)5. — Κατὰ τὸ παρελθὼν ἔτος οἱ ἀποθανόντες ἐκ διαφόρων ἀσθενειῶν ἢ τραυματίων ἐκ τῶν 600 ἀσθενησάντων ἀνῆλθον μόλις εἰς 24.

— Μεταξὺ τῶν πολλῶν τιμαλφῶν δώρων, ἅτινα ἀπεστάλησαν τῷ πρίγκιπι τῆς Οὐαλλίας καὶ τῇ πριγκίπισσῃ, ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίῃ τῶν γάμων τῶν, διακρίνονται ἀδαμαντοκόλλητος τιάρα, δῶρον τῶν δεσποινῶν τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας καὶ περιδέραιον ἐκ ρουβίνων, δῶρον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους τῆς Ῥωσσίας. Ἐπεμνήθησαν ἐπίσης ὡς ὠραιότατα καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος ἀποσταλέντα σκεύη πρὸς κατασκευὴν πούργου.

— Οἱ κκ. Ἰωνίδης, τραπεζίτης καὶ γενικὸς πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίῳ, καὶ Κουκ διευθυντὴς τῆς ὁμωνύμου Ἑταιρίας ἦλθον εἰς συνεννόησιν πρὸς σύστασιν ξενοδοχείων εἰς διαφόρους ἐξοχὰς καὶ γραφικὰς τοποθεσίας τῆς Ἑλλάδος, μελλόντων νὰ χρησιμεύσωσι ὅπως ἐλκύσωσι περιηγητάς.

— Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀγορασάσης τὰ ἐν Μικρασίᾳ μεταλλεῖα τῆς Ἑταιρείας τῶν Μεταλλουργείων Λαυρείου ἀγγλικῆς ὁμάδος κ. Φρέσελντ, ὀρυκτολόγος, μετέβη εἰς τόπου πρὸς ὀριστικὴν διακανόνισιν τῆς πωλήσεως.

— Νέα ἀτμοπλοικὴ σύμβασις ὑπεγράφη μετεξὺ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Κούρμη ἀντιπροσώπου τῆς ἀγγλικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρείας «Μικρασίας».

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Κ. Π. Α. Ὁ νέος τῆς Γερμανίας αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος ἀπεκλήθη τρίτος ὡς βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας, διότι Φρειδερίκος δευτέρος εἶνε ὁ κοινότερον γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα μέγας Φρειδερίκος (βικτ. 1740—1786), ἔκτοτε δὲ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς Πρωσσίας ὠνομάζοντο Φρειδερίκοι. Γουλιέλμοι μέχρι τοῦ πρό μικοῦ ἀποβιώσαντος, ὅστις προέλαθεν ἀπλῶς τὸ ὄνομα Γουλιέλμος καὶ διὰ τοῦτο λογίζεται ὡς Γουλιέλμος πρῶτος. Ἄν ὁ νέος αὐτοκράτωρ ἠκολούθει τὴν κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ὀνόματος σειρὰν τῶν ὁμωνύμων αὐτῷ αὐτοκράτορων εἴη Γερμανίας, ἔπρεπε νὰ ἀποκληθῇ τέταρτος, διότι ἔχομεν Φρειδερίκον τρίτον αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, τὸν καί εἰρηνικὸν ἐπονομαζόμενον, βασιλεύσαντα ἀπὸ τοῦ 1440—1487. — κ. Σ. Γ. Bielitz. Καθ' ἃ ἐπηροφηρήθημεν οὐδέμια συγγενεῖα συνδέει τὰς δύο ὁμωνύμους οἰκογενείας, ὧν ἡ μὲν καταγεγαι ἐκ Νάξου, ἡ δὲ ἐκ Πελοποννήσου. — κ. Κ. Ν. Φιλίππου. — Ἐνεγράψαμεν πάντας, καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν φιλικὴν ὑποστήριξιν. Ἀνηντήσαμεν καὶ ἰδιαίτερως. — κ. Κ. Δ. Βραβίαν. Παρεδόθη ἀσφαλῶς εἰς τὸν ἴδιον, διατρίβοντα ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἰδιαίτερως σὰς ἐγράψαμεν. — κ. Μ. Α. Σμύρνην. Ἀπεστάλη ταχυδρομικῶς. — κ. Ε. Δ. Κέρκυραν. Ἀνηντήσαμεν. — κ. Ι. Κ. Παιραιᾶ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας. — κ. Κ. Ν. Τ.